

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Του σχεδίου νόμου «Προσπαύηση, διατάξεις του Κώδικα των Δικηγόρων και άλλες διατάξεις».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με τις διατάξεις του Σχεδίου Νόμου που υποβάλλουμε για ψήφηση σκοπούνται τζ εξής:

Άρθρο 1.

Με την εσοδό στα δικηγορικά σώμα συνταξιούχων άλλων κλάδων έχει διαταραχθεί, σε βάρος των μη συνταξιούχων δικηγόρων, η ισότητα ευκαιριών και δυνατοτήτων στην άσκηση της δικηγορίας και έχει γίνει ο ελεύθερος επαγγελματικός ανταγωνισμός που πρέπει να στηριχτεί μονοστη μορφώση, την εμπειρία και τις άλλες προσωπικές ικανότητες των ανταγωνιζόμενων ελευθέρων επαγγελματιών δικηγόρων. Η προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 του νέου άρθρου 63Α που προστίθεται μετά το άρθρο 63Α στο Ν.Δ. 3026/1954 υπέρ του Κώδικος Δικηγόρων) αποσκοπεί στην αποκατάσταση των ευκαιριών και δυνατοτήτων για την άσκηση της δικηγορίας. Γι' αυτόν το λόγο στην ειδική αυτή κατηγορία δικηγόρων, που ξεκινά και συνεχίζει την άσκηση της δικηγορίας με άμισθες, ευπρόσθετες γι' αυτούς συνθήκες επιβάλλει έναν περιορισμό, την αναστολή καταβολής της σύνταξης ή άλλης παροχής κατά το χρονικό διάστημα που ασκούν τη δικηγορία. Έτσι, οι δικηγόροι αυτού έχουν να επιλέξουν είτε την έξοδο από τη δικηγορία και τη συνέχιση της συγκαταστάσεως, είτε την προσωρινή αναστολή της λήψης της σύνταξης και τη συνέχιση της δικηγορίας.

Με την παρ. 2 του νέου άρθρου 63B εισάγονται ορισμένες εξαιρέσεις.

Η εξαιρέση των μηφλών δικαιολογείται από τις ιδιαίτερα δύσμενες προσωπικές συνθήκες κάτω από τις οποίες ασκούν τη δικηγορία. Για τον ίδιο λόγο εξαιρούνται και οι ανάπηροι, η εξαιρέση των οποίων αποτελεί και αναγνώριση της δυσίας της υγείας και σωματικής αδυναμίας τους στην υπηρεσία της πατρίδας. Η εξαιρέση των αγωνιστών της Εθνικής Αντιστάσεως και των διωχθέντων κατά την περίοδο της δικτατορίας αποτελεί αναγνώριση της εθνικής και δημοκρατικής προσφοράς τους.

Η εξαιρέση των συνταξιούχων των οποίων η σύνταξη διαμελώνεται στην παροχή υπηρεσιών που δε θα ήταν συμβίβαστη με το λειτουργήμα του δικηγόρου δικαιολογείται εκ του λόγου ότι ήταν εύλογη και δικαιολογημένη η προσδοκία τους να ασκήσουν το δικηγορικό επάγγελμα μετά τη συνταξιοδότησή τους, χωρίς να στερηθούν τη σύνταξή τους.

Τέλος, η εξαιρέση των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών κρίθηκε αναγκαία και σκόπιμη διότι η εκτέλεση των δικαστικών λειτουργιών να δικηγορήσουν, χωρίς περιορισμούς, αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας τους, αν και δεν παραγνωρίζεται τα μειονεκτήματα της προνομίας αυτής.

Άρθρο 2.

1. Με το άρθρο 23 του ν. 723/1977 που αντικατέστησε ολόκληρο το άρθρο 96 του ν.δ. 3026/1954, προβλέπεται η προεπιράξη της δικηγορικής αμοιβής στις ποινικές και πολιτικές υποθέσεις, εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις.

Η παράγραφος 8 του άρθρου 23 του ν. 723/1977 προέβλεπε την παρακράτηση από τους δικηγορικούς συλλόγους ποσοστού 10% από την προεπιράξιμη αμοιβή. Το ποσοστό αυτό μοιράζεται: α) 2% στους δικ. συλλόγους, β) 3% στο Κ.Ε.Α.Δ. και γ) 5% στα Ταμεία Πρόνοιας.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση καθιερώνεται η επέκταση της προεπιράξης της δικηγορικής αμοιβής και σε

άλλες διαδικαστικές πράξεις της διαδικασίας και της κυρίως διαδικασίας. Κατά συνέπεια, θα αυξηθούν τα έσοδα των δικηγορικών συλλόγων και των ταμείων.

2. Από την προεπιράξιμη δικηγορική αμοιβή, μπορούν οι δικηγορικοί συλλόγοι να παρακρατήσουν, πέρα από τη παραπάνω 10% και άλλο ποσοστό, με τη διαδικασία που προβλέπεται και ρυθμίζεται από το προτεινόμενο νέο άρθρο 96Α του Ν.Δ. 3026/1954, για να εμπλουτίσουν και να δυναμώσουν τους λογαριασμούς ή ταμεία συνεργασίας, που ήδη λειτουργούν και προβλέπονται από το νόμο και με συγκεκριμένη δικηγορική ύλη. Ειδικότερα σήμερα, παρακράττημα που μπαίνει σε κοινό Ταμείο για διασκέψη, προβλέπει το άρθρο 161 παράγρ. 1 ν.δ. 3026/1954 (συμβόλαια), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 723/1977, άρθρα 9, 10 του ν. 1093/1980 (αμοιβές από απαλλοτριώσεις, συνδικές προσωρινές και οριστικές σε πτωχεύσεις).

Το νέο άρθρο 96Α αποτελείται από τέσσερις παραγράφους στις οποίες προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Στην πρώτη παράγραφο προβλέπεται το παρακράττημα που συγκεντρώνεται από τα συμβόλαια, απαλλοτριώσεις και συνδικές, καθώς και το παρακράττημα του άρθρου 96

Στη δεύτερη παράγραφο προβλέπεται παρακράτηση από αμοιβές εκκαθάριστων κληρονομιών και διατητηνών.

Στην τρίτη προβλέπεται η απόδοση του υπόλοιπου ποσού, μετά από την παρακράτηση, στο δικαιούχο δικηγόρο.

Στην τέταρτη προσδιορίζεται η χρονική εφαρμογή της επέκτασης του θεσμού.

Άρθρο 3.

Οι διατάξεις του άρθρου 237 του Κώδ. Πολ. Δικ. για την προκατάθεση των προτάσεων ενώπιον άλλων δικαστηρίων, πλην του μονομελούς, με συνέπεια την εφημεροδία, κρίθηκε υπερβολικά αυστηρή διότι στα πολυμελή Πρωτοδικεία συνήθως δεν εκδίδεται οριστική απόφαση, αλλά πράξη διαξαγωγής αποδείξεων, στα Ειρηνοδικεία οι υποθέσεις είναι συνήθως απλές και στα Εφετεία η σύζητηση είναι συνήθως τυπική. Ενώπιον των μονομελών Πρωτοδικείων όμως η προκατάθεση πρέπει να διατηρηθεί, αφού το δικαστήριο για σοβαρές κατά το πλείστον υποθέσεις εκδίδει οριστική απόφαση και πρέπει να έχει υπόψη των έγκαιρα τους ισχυρισμούς των διαδίκων.

Για τον ίδιο λόγο και οι αντιπροσέξεις πρέπει να γίνονται μέχρι την έναρξη της σύζητησεως το αργότερο. Όμως και εδώ η προθεσμία των πέντε ημερών για την προκατάθεση θεωρήθηκε υπερβολικά μεγάλη και γι' αυτό περιορίσθηκε σε τρεις πλήρεις εργάσιμες ημέρες, που είναι απόλυτα αναγκαίες για να μελετήσει ο δικαστής τη δικογραφία και να κάνει τις αποδείξεις στο ακροατήριο.

Στις ειδικές διαδικασίες δε γεννηθήσαν προλήματα από την κατάθεση των προτάσεων στο ακροατήριο κατά τη σύζητηση των υποθέσεων και γι' αυτόν το λόγο κρίθηκε σκόπιμο να επαναρθωθεί το παλαιό καθεστώς.

Τέλος, κρίθηκε απαραίτητο η δόλωση του άρθρου 242 εδαφ. 2 να μπορεί να γίνει το αργότερο την προηγούμενη της δικαστικής ημέρας αφού οι προτάσεις μπορούν να κατατεθούν στο ακροατήριο εκεί όπου η σύζητηση δεν είναι προφορική.

Άρθρο 4.

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 ρυθμίζονται τα ακόλουθα:

Η προσωργή του δικαστικού λειτουργού που κρίθηκε για προαγωγή και παραλείφθηκε, χωρίς για την άσκηση της να υπάρχει καμία προϋπόθεση, διευκολύνει την επανεξέταση της υποθέσεως του σε δεύτερο βαθμό, με τα πλεονεκτήματα που μια τέτοια επανεξέταση συνεπάγεται, όμως δυσχεραίνει μετ' άλλωστε τη λειτουργία της υπηρεσίας και επιβραδύνει τη στελέχωση των δικαστηρίων. Εξάλλου η απειρίορστη

προσφυγή στην ολομέλεια κατά των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου μελών το κώρος του αφορμάς απόφαση που αρνητική για δικαστικό λειτουργό ως προς την προαγωγή, δε θα διαρύγει της προσβολής. Το ανώτατο αυτό όργανο της Διοίκησης της Δικαιοσύνης μετατρέπεται με αυτόν τον τρόπο σε υπηρεσία προδικασίας της σχετικής υποθέσεως για την ολομέλεια. Συνεπώς είναι υπηρεσιακώς ωφέλιμο να τεθεί προϋπόθεση για την άσκηση της προσφυγής και ως τέτοια πρέπει να είναι αυτή που εκφράζει πιθανότητα εσφαλμένης κρίσης του Ανωτάτου Συμβουλίου και αντιστοίχως ευδοκίμησης της προσφυγής. Έτσι σύμφωνα με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προσφυγή ασκείται: 2) κατά της σχετικής απόφασης του επταμελούς Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου όταν εκείνος που παραλείφθηκε έλαβε δύο ψήφους και 3) κατά της απόφασης του επταμελούς Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου όταν εκείνος που παραλείφθηκε έλαβε τρεις ψήφους προκειμένου για τους δικαστικούς λειτουργούς του Συμβουλίου της Επικρατείας, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των πολιτικών και πεινικών δικαστηρίων και κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου όταν εκείνος που κηρύχθηκε για διορισμό ή προαγωγή και παραλείφθηκε έλαβε δύο ψήφους. Με το συγκεκριμένο αυτόν και ο δικαστικός λειτουργός προστατεύεται από ενδεχόμενη αδικία παράλειψης — πιθανολογούμενη από την υπάρχουσα υπέρ αυτού σημαντική μειωμένη — και τα δικαστήρια στελεχώνονται απροσκόπως χωρίς πιθανολόγησι, σφάλματος αφού δεν υπάρχει σχετική μειωμένη ή η υπάρχουσα είναι μικρή.

2. Με τη διάταξη της παρ. 4 προβλέπεται η συμμετοχή του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, με συμβουλευτική γνώμη, στις συνεδριάσεις του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου Διοικητικής Δικαιοσύνης όταν εκζητούνται σ' αυτά θέματα που αφορούν στην υπηρεσιακή κατάσταση των δικαστικών λειτουργών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

3. Η ρύθμιση αυτή είναι απαραίτητη γιατί ο Γενικός Επίτροπος, λόγω της φύσης των καθηκόντων του έχει άμεση και προσωπική επαφή με τους διοικητικούς δικαστές και έτσι θα μπορεί να υποβληθεί το Συμβούλιο με σωστές προτάσεις.

3. Με τη διάταξη της παρ. 5 προβλέπεται η τήρηση στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων απαιτήσεων αρχικών όλων των δικαστικών λειτουργών της Γενικής Επιτροπείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων καθώς και των υπαλλήλων των γραμματειών τους, στους οποίους περιλαμβάνονται όλα τα στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

4. Με τη διάταξη της παρ. 6 προβλέπεται η δυνατότητα συγκρότησης συμβουλευτικών ομάδων εργασίας που θα υποβοηθούν το έργο της Γενικής Γραμματείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων λόγω της φύσεως της ως επιτελικού και συγκεντρωτικού οργάνου.

5. Με το ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182) ολοκληρώθηκε η δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και υπαχθήκανε σ' αυτά όλες οι διοικητικές διαφορές ουσίας που δεν είχαν μέχρι τότε υπαχθεί.

Για την αντιμετώπιση των νέων τούτων υποθέσεων και βάσει σχετικής πρόβλεψης, αυξηθήκανε κατά 45% περίπου οι υπάρχουσες τότε θέσεις των διοικητικών δικαστών, ήτοι κατά 180 σε τρία στάδια κάθε ένα από τα οποία περιλάμβανε τρεις (3) θέσεις Προέδρων Εφετών, δέκα επτά (17) θέσεις Εφετών, επτά (7) θέσεις Προέδρων Πρωτοδικών και τριάντα τρεις (33) θέσεις Πρωτοδικών — Παρόδων, ήτοι σύνολο θέσεις 60 X 3 ήτοι 180 (άρθρο 2 ν. 1406/83). Από τις πιο πάνω θέσεις πληρωθήκανε με προαγωγές μέχρι σήμερα οι των δύο πρώτων σταδίων (60 X 2 ήτοι 120), εμείναν δε για τακτοποίηση οι λοιπές

εξήντα (60) θέσεις (3 Προέδρων Εφετών, 17 Εφετών, 7 Προέδρων Πρωτοδικών και 33 Πρωτοδικών — Παρόδων). Οι αδύνατοι πιο πάνω προαγωγές, αποδυναμώσαν αυταρχικά τη βάση (Διοικητικά Πρωτοδικεία) από έμπειρους δικαστές και μάλιστα των μεγάλων κλήρης Πρωτοδικείων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 7 προβλέπεται η απαστολή πλήρως των θέσεων του τρίτου σταδίου δηλ. τριών θέσεων Προέδρων Εφετών, δέκα επτά θέσεων Εφετών και επτά θέσεων Προέδρων Πρωτοδικών για πέντε χρόνια. Η ρύθμιση αυτή έχει σκοπό την αποφυγή αποδυναμώσεως ακόμη περισσότερο της βάσης (θέσεων Πρωτοδικών) κατά τρόπο ώστε οι συνέπειες εκ των αδύνατων προαγών και έγιναν, να είναι λιγότερο βλαπτικές για την αμείλιτη λειτουργία των μεγάλων Πρωτοδικείων του Κράτους.

6. Τέλος με τη ρύθμιση της παραγράφου 8 σκοπείται η καλύτερη δυνατή εξάσκηση των νεοπροσληφθέντων 95 Παρόδων και αυτών που πρόκειται να προσληφθούν προσεχώς, με απόσπαση για μια τρίτη έμπειρων Εφετών στα Πρωτοδικεία, οι οποίοι θα προεδρεύουν των τμημάτων των Πρωτοδικείων, τα οποία κατά το πλείστον αποτελούνται από Παρόδους νεοπροσληφθέντες και Πρωτοδικές 2—5 ετών με μικρή σχετικώς πείρα.

Άρθρο 5.

Με τις διατάξεις αυτού του άρθρου σκοπείται: 1) η δυνατότητα σύστασης Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών στις έδρες των Πρωτοδικείων και όχι περιοριστικά στις έδρες των Εφετείων όπως προβλέπεται μέχρι σήμερα στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.δ. 885/1971 που αντικαθίσταται και 2) η δυνατότητα διενέργειας των εργασιών των συσταθισμένων Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών στα εργαστήρια των οικείων Πανεπιστημίων ή Νοσοκομείων όπως προστίθεται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου του ανωτέρω νομοθετήματος.

Μ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται ευχερέστερα η επιλογή της κατάλληλης περιοχής για τη σύσταση Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας και μάλιστα όπου υπάρχει σχετική υποδομή (εξοπλισμένα εργαστήρια κ.λπ. Νοσοκομείων ή Πανεπιστημίων) που εξασφαλίζει την ανέξοδη και άρτια λειτουργία της Υπηρεσίας.

Άρθρο 6.

1. Η συμμετοχή των δικηγόρων στην προδικασία και κατά τη σύληψη των διοικητικών υποθέσεων είναι απαραίτητη λόγω της σοβαρότητας των υπό κρίση θεμάτων. Η καθημερινή πράξη απέδειξε ότι οι ιδιώτες διάδικοι κατά κανόνα είτε ενεργούν μόνοι τους, σπάνη υποστηρίζη των συμφερόντων τους είναι πληγμελέστατη, είτε απευθύνονται σε μη δικηγόρους «φορολόγους κ.λπ.» με αποτέλεσμα να δρά όχι νομίμως ένα πλήθος ατόμων ανεύθυνων που ζημιώνουν το δικηγορικό σώμα και τους ιδιώτες διαδίκους. Την άσση της ανωκαλίας αυτής επιδιώκουν οι προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 1—7 του άρθρου 5. Σημειώνεται ότι: στις μικρού αντικείμενου υποθέσεις λαμβάνεται πρόνοια ώστε ο ιδιώτης διάδικος να μπορεί να ενεργεί μόνος του. Έτσι δε θα εμποδίζεται, εξαιτίας δικαστικών εξόδων, η δικαστική προστασία του.

2. Οι διατάξεις που παρ. 8 και 9 είχαν καταργηθεί με το ν. 1470/1984. Κρίνεται σκόπιμο να ισχύουν εκ νέου για τον εξής σπουδαίο λόγο: Οι πραγματικές υποθέσεις δικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το Διοικητικό Πρωτοδικείο. Έτσι, ενώ ο ασφαλισμένος, αν δε δικαιωθεί από τις Τακτικές Διοικητικές Επιτροπές όπου έχει προσφύγει με ενδικοφανή προσφυγή, δικαιούται να ασκήσει κατά της δυσμανούς για αυτόν απόφασης προσφυγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, αντίστοιχο δικαίωμα δεν παρέχεται στον ασφαλιστικό φορέα, που, υπό τη σημερινή νομική κατάσταση, δεν μπορεί να προσφύγει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο για να κηρύξει τη δυσμενής γι' αυτόν απόφαση των τοπικών Διοικητικών επιτροπών.

Άρθρο 7.

1. Επειδή από τις διατάξεις περί συστάσεως ΤΑΧΔΙΚ δεν προκύπτει δυνατότητα αντιμετώπισης σημαντικών εργασιών, που αποτελούν μέρος της γενικότερης πολιτικής εκσυγχρονισμού του Δημόσιου Τομέα και δημιουργίας της απαραίτητης υποδομής για την ορθολογική εισαγωγή στη Δικαιοσύνη και εν συνεχεία ανάπτυξη της Πληροφορικής προτείνεται η θέσπιση της διατάξεως αυτής.

2. Από τις διατάξεις του άρθρου 18 του Ν.Δ. 1017/71 όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 29 του Νόμου 1419/84 προβλέπεται η παραχώρηση στο Δήμο Αθηναίων της χρήσης ακινήτου του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τη δημιουργία πλατείας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων παραχώρησε τη χρήση του ακινήτου στο Δήμο σύμφωνα με το Νόμο αυτό.

Ήδη έχει γίνει τροποποίηση του οριστικού σχεδίου Αθήνων και χαρακτηρίσθηκε ως πλατεία ο χώρος του ανωτέρω ακινήτου μεταξύ των οδών Σταδίου, Πανεπιστημίου, Αρσάκη, Σανταρόζα και παράλληλα ως διατηρητέο το κτίριο του παλιού τυπογραφείου που βρίσκεται στον ίδιο χώρο.

Επειδή στο Ν.Δ. 1017/71 όπως συμπληρώθηκε με το Ν. 1419/84 δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη χρήση του διατηρητέου κτιρίου και των τυχόν δημιουργηθέντων υπογείων χώρων είναι αναγκαία η προσθήκη της προτεινόμενης διάταξης στο άρθρο 18 του ν.δ. 1017/71 με την οποία ορίζεται ότι παραμένουν στη χρήση του ΤΑΧΔΙΚ το διατηρητέο κτίριο και οι τυχόν υπόγειοι χώροι.

3. Για την ανέγερση δικαστικού Μεγάρου στην πόλη του Πειραιά, το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων απέκτησε και έχει ακόμη, στην κυριότητα του ένα ΟΤ έκτασης 4.972 Μ², που περιλαμβάνει από τις οδούς π. Βασ. Κωνσταντίνου, Φιλελλήνων, Σκουζέ και Λεωσθένους, και έχει χαρακτηριστεί χώρος ανέγερσης Δικαστικού Μεγάρου με το Π.Δ. της 29.2.1968 (ΦΕΚ 39/Δ). Από αυτά 3.358 Μ² αποκτήθηκαν από παραχώρηση δημοσίου κτήματος από το Υπουργείο Οικονομικών και τα υπόλοιπα με δύο απαλλοτριώσεις, — που έχουν από μακρού χρόνου συντελεσθεί — ιδιωτικών κτημάτων.

Επειδή η ανωτέρω έκταση δεν επαρκούσε, κινήθηκε η διαδικασία απόκτησης και άλλης με απαλλοτριώση, που δεν έχει συντελεσθεί, γιατί από τις εκκαθάσεις που έγιναν στο χώρο του ανωτέρω ΟΤ προέκυψε ότι υπάρχουν ενδιαφέροντα αρχαιολογικά ευρήματα, και το Υπουργείο Πολιτισμού με την υπ' αριθ. ΥΠΠΕ/ΑΡΧ/ΦΟ 2/3033/1023/19.7.1974 πράξη του και την υπ' αριθ. ΥΠΠΕ/ΑΡΧ//ΑΙ/ΦΟ 2/43859/1626/9.9.85 τροποποιητική αυτής, χαρακτήρισε το μεγαλύτερο μέρος του ανωτέρω ΟΤ και μάλιστα το μεσαίο τμήμα, αρχαιολογικό χώρο.

Κατόπιν των ανωτέρω επειδή εκ των πραγμάτων αποφασίσθηκε ότι δεν είναι δυνατή η ανέγερση του Δ.Μ. Πειραιώς στο χώρο αυτό, πρέπει να ρυθμιστεί, με διάταξη νόμου, η δυνατότητα της δωρεάν παραχώρησης από το ΤΑΧΔΙΚ: α) στο ΥΠΠ της έκτασης του αρχαιολογικού χώρου η οποία έχει ζητηθεί από αυτό και β) στο Δήμο Πειραιά της υπόλοιπης έκτασης, προκειμένου να τη μετατρέψει σε πράσινο, έτσι ώστε ο όλος χώρος να είναι στη διάθεση του κοινού.

Άρθρο 8.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η σύσταση ειδικών νομοπαρασκευαστικών επιτροπών:

α) για την αναθεώρηση και συγχώνευση σε ενιαίο σχέδιο κώδικα που θα έχει τίτλο «Σχέδιο κώδικα οργανισμού πολιτικών και πανικών Δικαστηρίων, πειθαρχικού Δικαίου των Δικαστικών λειτουργών και επιθεώρησης των Δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργών», των αντίστοιχων σχεδίων που καταρτίστηκαν ή καταρτίζονται.

β) τη σύνταξη νέου κώδικα δικαστικών επιμελητών, και γ) τη σύνταξη σχεδίου κώδικα κτηματολογίου.

Προβλέπεται επίσης ο αριθμός των μελών της κάθε μιας από τις επιτροπές αυτές, ιδιότητα των μελών, ο χρόνος παράτασης των εργασιών, καθώς επίσης και ο τρόπος φέρρισης από τη Βουλή των κώδικων που θα συντάξουν.

Τέλος, με το άρθρο 9 προβλέπεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του.

Σ' αυτά αποδέχεται το προτεινόμενο σχέδιο νόμου το οποίο παρακαλούμε τη Βουλή να περιβάλει με την ψήφο της.

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1986

Οι Υπουργοί

Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Υπηρεσιών
Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ
Οικονομικών
Δ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ
Δικαιοσύνης
ΑΠ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ, ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ».

Άρθρο 96 Ν.Δ. 3026/84.

1. Εις τας ποινικές υποθέσεις ο κατηγορούμενος ή ο πολιτικώς ενάγων εις πάντα βαθμόν δικαιοδοσίας, υποχρεούται να προκαταβάλει εις το Ταμείο του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου το κατά τον παρόντα νόμον οριζόμενον κατά περίπτωση ποσόν αμοιβής δια την παράτασιν δικηγόρου ή σύνταξιν υπομνήματος.

2. Εις τας πολιτικές υποθέσεις οι διάδικοι υποχρεούνται, προ της επ' ακροατηρίω συζήτησεως να προκαταβάλουν εις το Ταμείο του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου το κατά τον παρόντα νόμον οριζόμενον, κατά περιπτώσεων, ποσόν αμοιβής του δικηγόρου δια τας υπό τούτου ενεργουμένης πράξεις της διαδικασίας και την επ' ακροατηρίου παράτασιν τούτου. Ειδικώς δι' αγωγάς, ανταγωγάς, παρεμβάσεις και αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, προκαταβάλλεται η αμοιβή η προβλεπόμενη υπό του άρθρου 100 παρ. 4 αντί της υπό των παραγράφων 1 έως 3 του αυτού άρθρου οριζομένης.

3. Η κατά τας προηγουμένας παραγράφους υποχρεωτική προέπιπραξις ισχύει και δια πάσαν νέαν συζήτησιν, εις πάντα βαθμόν δικαιοδοσίας, ως και δια τας εν τω μεταξύ γενόμενας ενεργείας.

4. Η κατά τας παραγράφους 1 και 2 προέπιπραξις της αμοιβής δεν είναι υποχρεωτική επί ανακοπής κατά πρωτοβάθλιων διοικητικής αποβολής ή εντάλματων προσωπικής κρατήσεως, επί αιτήσεων παρατάσεως προθεσμίας επί υποθέσεων συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγήν, επί αιτήσεων προς έκδοσιν διαταγής πληρωμής βάσει των τίτλων τούτων, επί υποθέσεων εκδικαζομένων κατά την διαδικασίαν περι μικροδικοπορών, ως και επί εργατικών ...

αδ. Της υποχρεώσεως προκαταβολής της δικηγορικής αμοιβής απαλλάσσονται: α) οι κατά τας διατάξεις των άρθρων 194 έως 204 του Κώδικος Πολ. Διοικονομίας τυγχονοριζόμενοι ως πόνητες διάδικοι, β) οι επιπτώστες εις τας διατάξεις των άρθρων 175 παρ. 2 και 201 παρ. 6 του παρόντος νόμου και γ) οι διάδικοι των οποίων αι υποθέσεις διεξάγονται δια δικηγόρων απειθευμένων δια παγίαν αντιμεθίδας.

αε. Εις τας περιπτώσεις των προηγουμένων παραγράφων κατά τας οποίας είναι υποχρεωτική η προκαταβολή της δικηγορικής αμοιβής, αν δεν καταταθή το περί ταύτης γραμματίον, ο διάδικος λογίζεται μη εμφανιζόμενος, ο δε δικηγόρος συντηρούστος υπαίτιότητός του διώκεται πειθαρχικώς.

κατά τας περί πειθαρχικού δικαίου διατάξεις του παρόντος Κώδικος.

7. Η συνδρομή περιπτώσεως τινος των άρθρων 175 παρ. 2 και 201 παρ. 6 του παρόντος νόμου και της τελευταίας περιπτώσεως της παρ. 6.

α2. Εις περιπτώσεις, καθ' ός τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πλέοντα, αρκεί η παράσταση τουλάχιστον δύο δικηγόρων. Επί εταιρικών δύναται να παρίσταται και εις μόνον δικηγόρος. Επί συστάσεως προικών δύναται να παρίσταται εις μόνον δικηγόρος δια τον προεκόλλητην. Επί θωρών μεταξύ ενόντων και κτήσιων των κατ' ευθείαν γραμμήν δεν απαιτείται παράσταση δικηγόρου, το αυτό δε ισχύει και επί πάσης μεταβιβάσεως εκ χαριστικής αιτίας προς το Δημόσιον, τους Δήμους, τας Κοινοότητας και τα εν Ελλάδι νομίμως υφιστάμενα ή συνιστώμενα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος νομικά πρόσωπα, εφόσον επιβιώνονται υπ' αυτών αποδεδειγμένως πλοκοί εθνωφελείς, θρησκευτικοί, φιλάνθρωπικοί, εκπαιδευτικοί, καλλιτεχνικοί ή κοινωφελείς.

Άρθρο 237 Κ. Πολ. Δ.

1. Οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν προτάσεις πέντε τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμη. Μαζί με τις προτάσεις πρέπει να καταθέσουν και: α) αντίγραφο των προτάσεων ατελώς, επικυρωμένο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου και β) όλα τα αποδεικτικά και διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.

2. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που θεσπίζει με επιστημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη, αντίγραφο των προτάσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκήσει και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτό. Αν ο αντίδικος είναι μόνον ένας, μπορεί να του δοθεί το αντίγραφο των προτάσεων που έχει κατατεθεί.

3. Οι κριθείσες αντιρροήσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις τρεις τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Ο γραμματέας χρονολογεί την προσθήκη με επιστημείωση.

4. Το αντίγραφο της αγωγής που οφείλει να προσκομίσει ο ενάγων, οι προτάσεις και τα αποδεικτικά και διαδικαστικά έγγραφα αποτελούν τη δικογραφία. Όπου η συζήτηση γίνεται προφορικά, ο γραμματέας οφείλει να προσκομίσει τη δικογραφία στο ακροατήριο.

5. Μετά την περάτωση της δίχης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφα τους. Ο γραμματέας διαβιβάζει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφα του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του πλοκομικού δικαστηρίου ή ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίχης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.

Άρθρο 239 Κ. Πολ. Δ.

1. Ο διάδικος που δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του δικαιούται μία μόνη φορά να εμφανιστεί κατά τη συζήτηση και να ζητήσει προφορικά αναβολή λόγω σοβαρού κωλύματος που δικαιολογεί τη μη εμπρόθεστη κατάθεση των προτάσεών του. Η συζήτηση αναβάλλεται μόνο αν το κώλυμα πιθανολογηθεί. Η αναβολή γίνεται με επιστημείωση στο πινάκιο και δεν μπορεί να υπερβεί τους δύο μήνες αν αυτό είναι απολύτως αδύνατο, η αναβολή γίνεται στη συντομότερη

τάδεση εμπρόθεσμα τις προτάσεις του κατά το άρθρο 237 παρ. 1 θεμάζεται ερήμην.

2. Αντιρροήσεις που δεν προτάθηκαν σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 237 είναι απαράδεκτες.

Άρθρο 242 παρ. 2 εδ. β' Κ. Πολ. Δ.

Η δήλωση αυτή παραδίδεται από τον ένα τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο τρεις πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμη και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο.

Άρθρο 591 παρ. 1 Κ. Πολ. Δ.

1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντίκεινουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών.

Άρθρο 665 παρ. 2 Κ. Πολ. Δ.

2. Η πληρεξουσιότητα μπορεί να δοθεί και με ιδιωτικό έγγραφο ή με σημείωμα, κάτω από το δικόγραφο της αγωγής που κοινοποιήθηκε ή κάτω από την κλήση, για συζήτηση.

Άρθρο 84 παρ. 2 εδ. α' Ν. 1578/85.

2. Προσφυγή στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά της αποφάσεως του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά προαγωγή, έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο δικαστικός λειτουργός που κριθίκε και παραλείφθηκε.

Άρθρο 98 παρ. 2 εδ. α' Ν. 1578/85.

2. Προσφυγή στην ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά της αποφάσης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά διορισμό ή προαγωγή, έχει δικαίωμα να ασκήσει και αυτός που κριθίκε και παραλείφθηκε.

Άρθρο 115 παρ. 2 εδ. α' Ν. 1578/85.

2. Προσφυγή στην ολομέλεια του Αρείου Πάγου κατά της αποφάσεως του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά προαγωγές έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο δικαστικός λειτουργός που κριθίκε και παραλείφθηκε από αυτές.

Άρθρο 11 παρ. 2 Π.Δ. 341/78 (ΦΕΚ 71).

Επί των διαφορών μεταξύ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισως και των εις αυτούς υφαιρισμένων ή των διαδόχων αυτών ή των κατά νόμον δικαιουμένων εκ της σχέσεως ασφαλίσεως, οι βιώτες διάδικοι δύναται να παρίσταται και αντιπροσώπως ή δια πληρεξουσιού εκ των εις το άρθρον ειρηστών δεύτερον παρ. 2 του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας αναφερομένων προσώπων.

Άρθρο 33 παρ. 1 Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας.

1. Οι άλλοι, εκτός από το δημόσιο, διάδικοι παρίσταται ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων αυτοπροσώπως ή με το νόμιμο αντιπρόσωπό τους ή με τον πληρεξούσιό τους, ενώπιον δε των δευτεροβάθμιων με πληρεξούσιο δικηγόρο, ενώ επιτρέπεται και η συμπάρτασή τους μαζί του.

Άρθρο 15 παρ. 2 Π.Δ. 341/78 (ΦΕΚ 71).

2. Επί των διαφορών μεταξύ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισως και των εις αυτούς ασφαλισμένων ή των διαδόχων αυτών ή των κατά νόμον δικαιουμένων εκ της σχέσεως ασφαλίσεως, τα δικόγραφα δύναται να υπογράφονται υπό των διαδίκων ή υπό τινος των κατά το άρθρον ειρηστών δεύτερον παρ. 2 του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας πληρεξουσιών.

Άρθρο 5 Ν.Δ. 885/71.

1. Δια Β. Διαταγμάτων εκδιδόμενων τη προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως, Δικαιοσύνης και Οικονομικών, δύναται να συσταθούν Ιατροδικαστικά Υπηρεσία εις τας έδρας των Εφετείων του Κράτους.

2. Διά των αυτών Β. Διαταγμάτων, καθορίζονται αναλόγως των αναγκών εκάστης Ιεραρχικής Υπηρεσίας, ο αριθμός των τακτικών θέσεων Ιεραρχικών και του λοιπού βοηθητικού προσωπικού, ο τρόπος πληρώσεως των θέσεων τούτων, τα ειδικά τυπικά προσόντα προσλήψεως των Ιεραρχικών, ως και πάσα εν γένει λεπτομέρεια που αφορά εις την σύστασιν οργάνων και λειτουργήσαν των Υπηρεσιών τούτων.

3. Αι κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου συσταθίσμεναι θέσεις Ιεραρχικών και βοηθητικού προσωπικού δύναται να πληρώνονται και δι' αποσπάσεως ή μεταθέσεως εξ άλλων Ιεραρχικών Υπηρεσιών του Κράτους, αναλόγως των υπηρεσιακών αναγκών.

Άρθρο 2 παρ. 1 Ν.Δ. 1017/71.

1. Σκοπός του Ταμείου είναι: 1) Η χρηματοδότησις α) δια την ανέγερσιν Δικαστικών Κτιρίων μετά των πάσης φύσεως συγχρόνων εγκαταστάσεων αυτών ως και δια την επισκευήν και συντήρησιν τούτων, β) δια τας κειρικώς μεταρρυθμίσεις υφισταμένων ήδη Δικαστικών Κτιρίων, ως και δια την επισκευήν και συντήρησιν αυτών, γ) δια την διαμόρφωσιν και τον εξωραϊσμόν του περιβάλλοντος τῶν Δικαστικῶν Κτιρίων χώρου, συμπεριλαμβανομένων και των δημοτικών και κοινοτικών οδῶν και πλατειῶν και δ) δια τον εξοπλισμόν των Δικαστικών Κτιρίων δια τῶν ἀπαραίτητων ἐξῶν, ἐπιπλῶν, οργάνων, σκευῶν, μηχανημάτων, μηχανολογικῶν, ηλεκτρολογικῶν και λοιπῶν εν γένει εγκαταστάσεων και τον ἐξοπλισμόν των εις τὰ αὐτὰ στεγαζομένων υπηρεσιῶν δια νομικῶν και επιστημονικῶν βιβλίων, συγγραμμάτων και περιοδικῶν συμπεριλαμβανομένης τῆς βιβλιοδετήσεως αὐτῶν και τῶν διατηρητικῶν ἀρχείων.

2) Ἡ χρηματοδότησις, δια τὴν καθ' ὅσονδήποτε τρόπον πρόσκτησιν των ἀπαιτούμενων γηπέδων ἐπὶ τοῦ τέλει ἀνεγέρσεως ἐπ' αὐτῶν Δικαστικῶν Κτιρίων.

Άρθρο 18 παρ. 1 Ν.Δ. 1017/71.

Τα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνήκοντα ἀκίνητα, ως και τὰ περὶ ὧν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ 17, ἢ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον και χρησιμοποιούμενα δια φιλικῆς ἢ τὴν στέγαν των Δικαστηρίων και Δικαστικῶν εν γένει υπηρεσιῶν του Κράτους ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγκασθῶν διαπῶν σκόπον τούτων και ἐν τῆς θέσεως αὐτῶν, ως ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.λπ., δὲν αποκλείεται ἡ ἀναλλοτρωσίς των, ἐκποσόντα: κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως των ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν και Δικαιοσύνης κατὰ τας κείμενας περὶ ἐκποήσεως ἐπιπέδων ἀκινήτων διατάξεις, το δε πρῶτον τῆς ἐκποήσεως ἀποτέλει πόρον του Ταμείου.

Από το Υπουργεῖο Δικαιοσύνης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα των Δικηγόρων και άλλες διατάξεις.

Άρθρο 1.

Μετά το άρθρο 63Α του Κώδικα των Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954), που προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 16 του Ν.Δ. 1366/1983, προστίθεται άρθρο 63Β που έχει ως εξής:

«Άρθρο 63Β. — 1. Δικηγόροι που ως άμεσα ασφαλισμένοι λαμβάνουν από το δημόσιο ή οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό σύνταξη, κύρια ή επικουρική, βοήθημα Ταμείου Αρωγής, μέρισμα δημοτικού Ταμείου ή οποιαδήποτε άλλη τακτική παροχή, που τα άρθρα τους υπερβαίνει την καταβαλλόμενη, κατά μήνα κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού σύνταξη, δικηγόρου με αμέσως συντάξιμα γόνια από τα Τα-

μεία Νομικών και τον κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης, οφείλουν, με δήλωσή τους, μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, να επιλέξουν την άσκηση της δικηγορίας ή την απόληψη των παροχών αυτών. Σε περίπτωση που θα επιλέξουν την άσκηση της δικηγορίας αναστέλλεται η καταβολή σ' αυτούς της σύνταξης και κάθε άλλης παροχής.

Ειδικός νόμος θα ρυθμίσει την τύχη της σύνταξης και κάθε άλλης παροχής των οποίων η καταβολή αναστέλλεται.

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται:

α) Στους δικηγόρους που λαμβάνουν σύνταξη αναπηρίας, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τυφλοί οι αναφερόμενοι στο Ν. 612/1977.

β) Στους συνταξιούχους της Εθνικής Αντίστασης και εκείνους που λαμβάνουν ή επαύξησαν σύνταξη λόγω αποκατάστασής τους σε θέσεις του δημόσιου τομέα, από τις οποίες είχαν αποκλειστεί ή εξαναγκασθεί σε παράθεση κατά την από 21.4.1967 έως 24.7.1974 περίοδο της δικτατορίας.

γ) Στους δικηγόρους που λαμβάνουν σύνταξη ή άλλη παροχή για υπηρεσίες που πρόσφεραν και δεν ήταν, κατά τη χρόνο παροχής τους, ασυμβίβαστες με το λειτουργήμα του δικηγόρου, ανεξάρτητα αν οι υπηρεσίες αυτές παραιοχρήθηκαν πριν ή μετά το διορισμό τους ως δικηγόρων.

Στην εξαίρεση του εδαφίου αυτού, δεν περιλαμβάνονται οι δικηγόροι των οποίων το ασυμβίβαστο έχει αρθεί με τα άρθρα 5 και 7 του Ν.Δ. 410/1974, όπως αυτά αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 1 και 2 του Ν.Δ. 484/1974.

3. Η δήλωση επιλογής της παραγράφου 1 κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή στο δικηγορικό Σύλλογο, του οποίου ο δικηγόρος είναι μέλος και στους κορείς που οφείλουν τη συνεισφορά τις άλλες παροχές.

Αν ο υπόχρεος επιλέξει τη σύνταξη, θεωρείται ότι παραιτήθηκε από το δικηγορικό λειτουργήμα από την επομένη της κοινοποίησης της βγλώσεως αυτής στο Δικηγορικό Σύλλογο.

4. Αν δεν κινητοποιηθεί εμπρόθεσμα δήλωση επιλογής, ο υπόχρεος σε δήλωση επιλογής διαγράφεται υποχρεωτικά από τα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου στον οποίο ανήκει, ύστερα από απόφαση του δικηγορικού του τμήματος. Τα αποτελέσματα της διαγραφής επέρχονται από την κοινοποίηση της απόφασης στον ενδιαφερόμενο.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, ο δικηγόρος που με οποιονδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε λόγο διαγράφηκε από τα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου δικαιούται στην απόληψη της σύνταξης και των άλλων παροχών από τον ασφαλιστικό φορέα. Η απόληψη αρχίζει από την ημέρα που θα υποβάλει στον οικείο ασφαλιστικό φορέα το βεβαίωσή του Δικηγορικού Συλλόγου στον οποίο ανήκει ότι διαγράφηκε από τα μητρώα του Συλλόγου.

6. Οι κείμενες διατάξεις που εθίζουν την άσκηση της δικηγορίας από τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς της τακτικής και της στρατιωτικής δικαιοσύνης εξακολουθούν να ισχύουν».

Άρθρο 2.

1. Το άρθρο 96 του Κώδικα των Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954), όπως ισχύει σήμερα, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 96: 1. Οι δικαστικοί στις ποινικές υποθέσεις ενώπιον των δικαστηρίων και των δικαστικών συμβουλίων κάθε βαθμού δικαιοσύνης, ο δε κατηγορούμενος και κατά την απόληψη του ενώπιον του τακτικού ανακριτή, είναι υποχρεωμένοι, όταν παρίσταται με δικηγόρο ή εκπροσωπούνται από δικηγόρο, να παραταξάλλωσαν στο Τμήμα του Δικηγορικού Συλλό-